

عنوان مقاله:

تبیینی از مختصات علوم انسانی اسلامی بر پایه قلمرو موضوعی-معرفتی آن (با تأکید بر آیات قرآن کریم)

محل انتشار:

فصلنامه تاریخ فلسفه اسلامی، دوره 2، شماره 8 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسنده:

رمضان علی تبار فیروزجایی - دانشیار گروه منطق فهم دین پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی

خلاصه مقاله:

موضوع علوم انسانی در یک معنای کلی، انسان، جامعه و رفتار فردی و اجتماعی آن می باشد و در معنای خاص و دقیق تر در منظومه فکری اسلام و با رویکرد قرآنی، عبارت است از: «کنش ها» و «واکنش های» انسان؛ اعم از کنش های ظاهری یا باطنی؛ ملکی یا ملکوتی، جوارحی یا جوانحی؛ فردی یا اجتماعی و امثال آن. بر پایه این معنا، شبکه روابط و کنش های انسانی را می توان حداقل در چهار دسته رابطه انسان با خود، با خدا، با دیگر انسان ها (و جامعه) و با جهان (طبیعت و زیست)، ترسیم نمود. این تلقی از موضوع علوم انسانی اسلامی و قلمرو آن، نتایج زیادی در تحول و تولید این علوم دارد. مقاله حاضر می کوشد با روش عقلی و نقلی و بر اساس شبکه روابط یادشده، نتایج مبنای یادشده را در ماهیت و مختصات (کمیت و کیفیت) علوم انسانی اسلامی نشان دهد. برخی یافته های پژوهش حاضر عبارتند از: توحیدمحوری در شبکه کنش ها و روابط انسانی؛ تنوع مفاهیم و مسائل علوم انسانی اسلامی، تنوع رشته های علوم انسانی اسلامی، توسعه یابندگی رشته های علوم انسانی اسلامی، تنوع و تکرر منابع معرفتی و تنوع کارکردی علوم انسانی اسلامی.

کلمات کلیدی:

علوم انسانی، قلمرو معرفتی، موضوع علوم انسانی، توحیدمحوری، توسعه یابندگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1932594>

